

(medzi 32 ďalej uvedenými druhmi je však aj niekoľko vysokohorských, sotva hemerofilných druhov, napr. *A. multiloba*, *A. sojakii*, *A. braun-blanquetii*, *A. patens*).

Alchemilla propinqua H. Lindb. ex Juz.

Alchemilka príbuzná

Alchemilla propinqua H. Lindb. ex Juz. Not. Syst., Leningrad 4: 184, 1923.

Malá až stredne veľká bylina. Byl oblúkovite vystúpavá, ± statná, až po vrchol chlpatá, na báze (tak ako stopky najmladších vnútorných listov) husto, lesklo belavochlpatá (odklon chlпов 70–90°). Prílistky na báze bez červeného sfarbenia. Listy do strán rozložené, okrúhlo obličkovité až obličkovité, čisto zelené, plytko laločné, širokými záhybmi výrazne zvlňené, jemne vráskovité, na oboch stranách husto ± zamatovo chlpaté. Zuby lalokov plytké, mierne rozťahnuté. Stipúlie 1. radu veľmi malé, excentrické alebo bilaterálne delené, úkrojky krátko končisté. Kvety v hustých kľbkách, záviňky okolkovité. Hypantium čiaškovito zvončekovité, celé súvisle chlpaté až husto chlpaté. Stopka kvetov holá. Zuby kališteka spravidla výrazne kratšie a užšie ako kališné zuby.

Chromozómy: $2n =$

Biológia, ekológia, fytoecológia. Hemikryptofyt. Kvitnutie máj–júl (rozkvitá včasnšie ako iné druhy ser. *Alchemilla*). Rastie na spásaných trávnatých holiach (medzi dominantnou *Deschampsia caespitosa*, *Agrostis tenuis* a *Calamagrostis villosa*) a na lesných lúkach prevažne na vápnom substráte, v montánnom a subalpínskom stupni.

Rozšírenie na Slovensku. Roztrúsene v juhozápadnej časti Veľkej Fatry. Ide o východoeurópsky druh xerofilných trávnatých stanovišť, s hlavnou časťou areálu v ZSSR (od Uralu po Pobaltie). Na fatranské náleziská asi prenikol ako sprievodca pastviskovej kultúry. Najbližšie známe náleziská sú na severozápadnej Morave, v juhovýchodnom Poľsku a severovýchodnom Rumunsku (pohorie Rodna).

Carpaticum. 21c. Ostredok W. Suchý S (obe J. Kliment 1987 herb. Turč. Štiavnička). – Dedošova dolina (Plocek et Kliment 1988*, herb. Fröhner).

Alchemilla monticola Opiz

Alchemilka pasienková

Alchemilla monticola Opiz in Berchtold et Opiz Ökon. – Techn. Fl. Böhm. 2 (1): 13, 1838.